

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מבאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement-■ ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אמר ליה כופר לרבן גמליאל: אלהיכם גנב הוא, דכתיב (בראשית ב) ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם ויישן.												○	◇	לט.	
אמרה ליה ברתייה: שבקיה, דאנא מהדרנא ליה.												○	◇	לט.	
אמרה ליה: תנו לי דוכוס אחד.												○		לט.	
אמר לה: למה לך?												○		לט.	
ליסטין באו עלינו הלילה, ונטלו ממנו קיתון של כסף והניחו לנו קיתון של זהב.												○	◇	לט.	
אמר לה: ולוואי שיבא עלינו בכל יום.												○		לט.	
ולא יפה היה לו לאדם הראשון שנטלו ממנו צלע אחת ונתנו לו שפחה לשמשו?												○		לט.	
אמר לה: הכי קאמינא, אלא לשקליה בהדיא												○	◇	לט.	
אמרה ליה: אייתו לי אומצא דבישרא												○	◇	לט.	
אייתו לה.												○		לט.	
אוחבה תותי בחשא, אפיקתה, אמרה ליה: אכול מהאן												○		לט.	
אמר לה: מאיסא לי.												○		לט.	
אמרה ליה: ואדם הראשון נמי, אי הות שקילה בהדיא - הוה מאיסא ליה.												○		לט.	
אמר ליה כופר לרבן גמליאל: ידענא אלהיכו מאי קא עביד													○	◇	לט.
איתנגד ואיתנח.	[רבן גמליאל]												○		לט.
אמר ליה: מאי האי?													○		לט.
אמר ליה: בן אחד יש לי בכרכי הים ויש לי גיעגועים עליו. - בעינא דמחית ליה ניהלי.	[רבן גמליאל]												○	◇	לט.
אמר: מי ידענא היכא ניהו?													○		לט.
אמר ליה: דאיכא בארעא - לא ידעת, דאיכא בשמיא ידעת?	[רבן גמליאל]												○	◇	לט.
אמר ליה כופר לרבן גמליאל: כתיב (תהלים קמ"ז) מונה מספר לכוכבים, מאי רבותיה? אנא מצינא למינא כוכבן													○	◇	לט.
אייתי חבושי שדינהו בארבילא, וקא מהדר להו, אמר ליה: מנינהן	[רבן גמליאל]												○	◇	לט.
אמר ליה: אוקמינהן													○		לט.
אמר ליה: רקיע נמי הכי הדרא.	[רבן גמליאל]												○	◇	לט.
איכא דאמרי, הכי אמר ליה: מני לי כוכבן	[רבן גמליאל]												○	◇	לט.
אמר ליה: אימא לי ככין ושיניך כמה הוק													○	◇	לט.
שדא ידיה לפומיה וקא מני להו													○		לט.
אמר ליה: דאיכא בפומין - לא ידעת, דאיכא ברקיעא - ידעת?	[רבן גמליאל]												○	◇	לט.
אמר ליה כופר לרבן גמליאל: מי שברא הרים - לא ברא רוח, שנאמר (עמוס ד') כי הנה יוצר הרים ויברא רוח.													○	◇	לט.
אלא מעתה גבי אדם, דכתיב ויברא ויצר הכי נמי מי שברא זה לא ברא זה?	[רבן גמליאל]												○	◇	לט.
טפח על טפח יש בו באדם, ושני נקבים יש בו, מי שברא זה לא ברא זה? שנאמר (תהלים צ"ד) הנטע און הלא ישמע ואם יצר עין הלא יביט?	[רבן גמליאל]												○	◇	לט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ^ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר ליה: אין.												○	לט.
אמר ליה: ובשעת מיתה כולן נתפייסו?	[רבן גמליאל]											○	לט.
אמר ליה ההוא אמגושא לאמימר: מפלגך לעילאי - דהורמיו, מפלגך לתתאי - דאהורמיו.												○	לט.
אמר ליה: אם כן היכי שביק ליה אהורמיו להורמיו לעבורי מיא בארעיה?	[אמימר]											○	לט.
אמר ליה קיסר רבני תנחום: תא ליהו כולן לעמא חד.												○	לט.
אמר: לחיי, אנן דמהלינן לא מצין מיהוי כוותיכו, אתון מהליתו, והו כותנן	[רבני תנחום]											○	לט.
אמר ליה: מימר - שפיר קאמרת, מיהו כל דוכי למלכא - לשדויה לביבר												○	לט.
שדויה לביבר ולא אכלוה.												○	לט.
אמר ליה ההוא צדוקי: האי דלא אכלוה - משום דלא כפין הוא												○	לט.
שדויה ליה לדידיה - ואכלוה.												○	לט.
אמר ליה כופר רבן גמליאל: אמריתו, כל בי עשרה שכונתא שריא, כמה שכונתא איכא?												○	לט.
קרייה לשמעיה מחא ביה באפתקא, אמר ליה: אמאי על שמשא בביתיה דקיסר?	[רבן גמליאל]											○	לט.
אמר ליה: שמשא אכולי עלמא ניהא.												○	לט.
ומה שמשא, דחד מן אלף אלפי רבוא שמשי דקמי קודשא בריך הוא - ניחא לכולי עלמא, שכונתא דקודשא בריך הוא על אחת כמה וכמה.	[רבן גמליאל]											○	לט.
אמר ליה ההוא מינא לרבי אבהו: אלהיכם גחנן הוא דקאמר ליה ליחזקאל (יחזקאל ד') שכב על צדך השמאלי וכתוב (יחזקאל ד') ושכבת על צדך הימני.												○	לט.
אתא ההוא תלמידא, אמר ליה: מאי טעמא דשביעתא?												○	לט.
אמר ליה: השתא אמינא לכו מילתא דשויה לתרויהו.	[רבי אבהו]											○	לט.
אמר הקדוש ברוך הוא לישראל: זרעו שש והשמיטו שבע, כדי שתדעו שהארץ שלי היא, והן לא עשו כן, אלא חטאו וגלו, מנהגו של עולם, מלך בשר ודם שסרחו עליו מדינה, אם אכזרי הוא - הורג את כולו, אם רחמן הוא - הורג חצים, אם רחמן מלא רחמים הוא - מייסר הגדולים שבהן ביסורין. אף כך, הקדוש ברוך הוא מייסר את יחזקאל כדי למרק עונותיהם של ישראל.	[רבי אבהו]											○	לט.
אמר ליה ההוא מינא לרבי אבהו: אלהיכם כהן הוא, דכתיב (שמות כ"ה) ויקחו לי תרומה, כי קבריה למשה - במאי טבילי? וכי תימא במיא והכתיב (ישעיהו מ') מי מדד בשעלו מים.												○	לט.
אמר ליה: בנורא טביל, דכתיב (ישעיהו ס"ו) כי הנה ה' באש יבוא	[רבי אבהו]											○	לט.
ומי סלקא טבילותא בנורא?												○	לט.
אמר ליה: אדרבה, עיקר טבילותא בנורא הוא, דכתיב (במדבר ל"א) וכל אשר לא יבא בשם תעבירו במים.	[רבי אבהו]											○	לט.
אמר ליה ההוא מינא לרבי אבינא: כתיב (שמואל ב' ד') ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ, מאי רבותיהו? אתון נמי ערביטו בהדן, דכתיב (ישעיהו מ') כל הגוים כאין נגדן	[רבי אבינא]											○	לט.
אמר ליה: מדידכו אסהיזו עלן, דכתיב (במדבר כ"ג) ובגוים לא יתחשב.												○	לט.
כתיב (תהלים קמ"ה) טוב ה' לכל וכתוב (איכה ג') טוב ה' לקו. משל לאדם שיש לו פרדס, כשהוא משקה - משקה את כולו, כשהוא עוזר - אינו עוזר אלא טובים שבהם.	רבי אלעזר רמי:											■	לט.
לפיכך כל אחד ואחד כל.												■	לט.
(מלכים א' כ"ב) ויעבר הרנה במחנה - אמר רבי אחא בר חנינא: (משלי י"א) באבד רשעים רנה - באבדו אהאב בן עמרי רנה.	[רבי אחא בר חנינא]											■	לט.
ומי חזי קודשא בריך הוא במפלתן של רשעים? הכתיב (דברי הימים ב' כ') בצאת לפני החלוצין ואמרים הודו לה' כי לעולם חסדו												ז	לט.
מפני מה לא נאמר בהודאה זו כי טוב - לפי שאין הקדוש ברוך הוא שמח במפלתן של רשעים	ואמר רבי יונתן:											ז	לט.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי דכתיב (שמות י"ד) ולא קרב זה אל זה כל הלילה, באותה שעה בקשו מלאכי השרת לומר שירה לפני הקדוש ברוך הוא, אמר להן הקדוש ברוך הוא: מעשה ידי טובעין ביים ואתם אומרים שירה לפני?	דאמר רבי שמואל בר נחמן אמר רבי יונתן:											
הוא אינו שש אבל אחרים משיש.	רבי יוסי בר חנינא:											
דיקא נמי, דכתיב וישש ולא כתיב ישוש שמע מינה.												
(מלכים א' כ"ב) והזנות רחצו וגו' - אמר רבי אלעזר: למרק שתי חזיונות - אחת של מיכיהו ואחת של אליהו. במיכיהו כתיב (מלכים א' כ"ב) אם שוב תשוב בשלום לא דבר ה' בי, באליהו כתיב (מלכים א' כ"א) במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות.	[רבי אלעזר]											
וזנות ממש, אחאב איש מצונן היה ועשתה לו איובל שתי צורי זונות במרכבתו, כדי שיראה אותן ויתחמם.	רבא:											
(מלכים א' כ"ב) ואיש משך בקשת לתמו ויכה, רבי אלעזר אמר: לפי תומו	[רבי אלעזר]											
לתמם שתי חזיונות, אחת של מיכיהו ואחת של אליהו.	רבא:											
סימן קר"א וזכ"ה באדו"ם.												
כתיב (מלכים א' י"ח) ויקרא אחאב אל עבדיהו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא ה' מאד												
מאי קאמר קרא?												
אמר ליה, ביעקב כתיב (בראשית ל') נחשתי ויברכני ה' בגלגלך. ביוסף כתיב (בראשית ל"ט) ויברך ה' את בית המצרי בגלגל יוסף, ביחא דההוא גברא לא הוה מיברך, שמא לא ירא אלהים אתה? יצתה בת קול ואמרה: ועבדיהו היה ירא את ה' מאד - אבל ביתו של אחאב אינו מזומן לכרכה.	רבי יצחק:											
גדול שנאמר בעובדיהו יותר ממה שנאמר באברהם, דאלו באברהם לא כתיב מאד ובעובדיהו כתיב מאד.	רבי אבא:											
מפני מה זכה עובדיהו לנביאות - מפני שהחביא מאה נביאים במערה. שנאמר (מלכים א' י"ח) והיה בהכרית איובל את נביאי ה' ויקח עבדיהו מאה נביאים ויחביאם חמשים איש במערה וגו'.	רבי יצחק:											
מאי שנא חמשים איש?												
מיעקב למד, שנאמר (בראשית ל"ח) והיה המחנה הנשאר לפליטה.	רבי אלעזר:											
לפי שאין מערה מחזקת יותר מחמשים.	רבי אבהו:											
(עובדיה א') חזון עבדיהו כה אמר ה' אלהים לאדום וגו'												
מאי שנא עובדיה לאדום?												
אמר הקדוש ברוך הוא: יבא עובדיהו הדר בין שני רשעים ולא למד ממעשיהם, וינבא על עשו הרשע שדר בין שני צדיקים ולא למד ממעשיהם.	רבי יצחק:											
עובדיה גר אדומי היה, והיינו דאמרי אינשי: מניה וביה אבא ליזיל ביה נרגא.	אפרים מקשאה תלמידו של רבי מאיר משום רבי מאיר:											
(שמואל ב' ה') ויך את מואב וימדדם בחבל השכב אותם ארצה. אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: היינו דאמרי אינשי, מיניה וביה אבא ליזיל ביה נרגא.	[רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי]											
ירך מותכה מסרחת.	כי אתא רב דימי אמר:											
(מלכים ב' ג') ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה, רב ושמואל, חד אמר: לשם שמים	[חד:רב/שמואל]											
לשם עבודה זרה.	וחד:רב/שמואל											
בשלמא למאן דאמר לשם שמים - היינו דכתיב (מלכים ב' ג') ויהי קצף גדול על ישראל, אלא למאן דאמר לשם עבודה זרה אמאי ויהי קצף?												
כדרכי יהושע בן לוי.												
כתיב (יחזקאל ה') וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם וכתיב (יחזקאל י"א) וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם - כמתוקנין שבהם לא עשיתם, כמקולקלין שבהם עשיתם.	דרבי יהושע בן לוי רמי:											
(מלכים ב' ג') ויסעו מעליו וישבו לארץ - אמר רבי חנינא בר פפא: באותה שעה ירדו שונאיהן של ישראל למדריגה התחתונה.	[רבי חנינא בר פפא]											

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-; question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-<u>key</u>:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סנהדרין-זה בורר	מימרא											
מאן דאמר	[רבי חנינא בר פפא]											
(מלכים א' א') והנערה יפה עד מאד אמר רבי חנינא בר פפא: עדיין לא הגיעה לחצי יופי של שרה, דכתיב עד מאד - ולא מאד בכלל.												
הדרן עלך אחד דיני ממונות												

לט: